

Klasse med Gaardmændene; med Hensyn til disse Folt er Bestemmelsen ganske naturlig, men her, hvor der er Tale om Skatteklasser, kan jeg ikke forstaa, hvorledes der kan være Tale om, at de, som ikke svare Stat til Kommunen, skulle stilles lige med andre Skatteklasser. Naar man virkelig har saadanne Skatteklasser, synes jeg, man maa spørge om, hvilken Stat vedkommende betaler, eller om han ikke betaler Stat, og naar det sidste er Tilfældet, synes jeg ikke, han kan stilles i Klasse med de andre, som betale Stat; men Udvalgsflertallets Hovedindvending imod Vnderingen er, som bemærket, at det forekommer os lidet praktisk at ville føre et saadant nyt Grundlag ind i Lovgivningen paa dette Punkt.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det høje Ting at slutte sig til Flertallets Forslag og forfaste Mindretallets.

B. Knudsen: Som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, er mit Hovedsynspunkt med Hensyn til det foreliggende Lovforslag dette, at en Forbedring af Jordemødrenes økonomiske Vilkaar, hvorom jo hele Udvalget er enig, bør finde Sted. En saadan Forbedring bør, efter min Formening, ske derved, at det er den faste Løn, som forhøjes. Jeg ser saaledes paa Sagen, at en Forhøjelse af Taksterne vil være af mindre væsentlig Betydning, hvorimod man ved at forhøje den faste Løn opnaar en absolut Forbedring af Jordemødrenes økonomiske Stilling. Taksterne ere jo egentlig ikke nogen Ketteknor for, hvor meget der i det hele skal betales. Taksterne have jo kun den Betydning, at de foreskrive den Minimumsbetaling, som enhver, der benytter Jordemoderens Hjælp, maa betale hende for hendes Arbejde, men i Praxis vil Forholdet jo i Almindelighed blive dette, at Befolkningen bryder sig i mindre Grad om Taksterne, men betaler Jordemødrene, efter som deres Midler og Evne tillade det, og som Følge deraf kan man vel sige, at der er en stor Del af Befolkningen, som allerede nu betaler udover, hvad Taksterne foreskrive, medens der paa den anden Side vel nok er en Del, som holder sig til Taksterne; men jeg har dog den Opfattelse, at Taksten ikke holdes efterrettelig, at Jordemødrene kun faa, hvad Taksten foreskriver, men at de tværtimod i en stor Mængde Tilfælde allerede nu faa mere, end hvad Taksten hjemler dem Ret til. Derfor kan jeg ikke lægge nogen særlig Vægt paa Takstforhøjelsen, men mener, at Vægten bør lægges paa en Forhøjelse af Lønningerne, og jeg mener dette endvidere af den Grund, at de Jordemødre, hvorom

der her er Tale, jo ere Embedspersoner, og som saadanne bør deres Stilling ikke være afhængig af den Befolknings Midler og Evne, i hvis Midte de leve, men de bør af det Samfund, som ansætter dem, lønnes paa en saadan Maade, som den Gerning, de udføre, fortjener at lønnes paa, og jeg mener, at den Gerning, som Jordemødrene udføre, er en meget vigtig og betydningsfuld Gerning. — Desuden maa man ogsaa se hen til, at de Forbringere, som stilles til Jordemødrene, i de senere Aar ere stegne ganske betydelig, og dette, at Forbringerne ere stegne, paalægger Jordemødrene ikke blot mere Arbejde, større Forpligtelser, men det gør tillige den Virkning, at deres Nytte for Befolkningen er betydelig større, end den tidligere har været. Det er jo en Kendsgerning, at en almindelig Sygdom, som følger med Fødselsakten, nemlig Barfelseberen, tidligere har været i overordentlig Grad udbredt og har bortrevet en stor Mængde Mennesker, men nu, efter at Videnstaben er freddet frem, og større Forpligtelser ere paalagte Jordemødrene, er Forholdet derimod blevet dette, at denne meget farlige Sygdom er blevet betydelig indskrænket. Naar man ser hen dertil, tror jeg, at i samme Forhold, som man paalægger Jordemødrene forøgede Forpligtelser og i samme Forhold som den faktiske Nytte, de gøre, er i saa enorm Tiltagen, bør man ogsaa yde dem et større Vederlag for deres Tjeneste, end de tidligere have modtaget. De Lønningssatser, som tidligere have været satte for Jordemødrene, tror jeg nok, have været beregnede saaledes, at man ikke kan betragte dem som noget egentlig Vederlag, som noget, et Menneske blot tilnærmelsesvis kan leve af. Der har altid været et Misforhold til Stede, men dette Misforhold er efter min Formening blevet betydelig større netop i de senere Aar, hovedsagelig paa Grund af den forandrede Stilling, som Jordemødrene nu indtage. Men dertil kommer jo endvidere, at der er sket en Forrykkelse med Hensyn til Pengenes Værdi, Pengenes Købeevne, saaledes, at hvad der tidligere forsløg nogenlunde godt, det kan under de nuværende Forhold ingenlunde forslaa eller forslaa i alt Fald betydelig daarligere. Dette fremgaar ogsaa af de Udtaleser, der foreligge fra Jordemødrenes foresattes Side, nemlig fra de lægevidenskabelige Autoriteters Side, som have med dette Spørgsmaal at gøre, nemlig, at der er et betydeligt Misforhold mellem den Gerning, som Jordemødrene maa udføre, og den Løn, som de modtage. Nu kan der naturligvis, naar man ser hen til de praktiske Forhold, maasse nok paavises enkelte